

Асен Разцветников

От нищо нещо

В стаята кандилото светеше в тъмнилото.

Но не щеш ли, мишката скокна изпод книжката, па си лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

Ядоса се котката, промъкна се кротката, па изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

Кой знай как се случи то, че научи кучето, та ухапа котката, що изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

Щом се дигна глъчката и довтаса пръчката, та удари кучето, що ухапа котката, що изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

– Ще ти стане množко то! – налоти се ножчето, та насече пръчката, що удари кучето, що ухапа котката, що изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

– Стигвам те и в пламъка! – скокна гневен камъка, та изхаби ножчето, що насече пръчката, що удари кучето, що ухапа котката, що изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

Чу не чу за свадата, запени се вадата, та отвлече камъка, що изхаби ножчето, що насече пръчката, що удари кучето, що ухапа котката, що изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

Скръцна зъби земята, разигра се, размята, та погълна вадата, що отвлече камъка, що изхаби ножчето, що насече пръчката, що удари кучето, що ухапа котката, що изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

– Брей, че племе проклето – гневно гръмна небето, та потопа земята, що погълна вадата, що отвлече камъка, що изхаби ножчето, що насече пръчката, що удари кучето, що ухапа котката, що изяде мишката, дето лапна фитилото на кандилото, на кандилото.

КРАЙ

© Асен Разцветников

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8889>]